πολλοι· εαν δε ελθω παλιν προς υμας
γενηται προς υμας ο γαρ παυλος εφεσεται ως
και εγω. εκαστος υμων παρ εαυτω τιθετω θησαυριζων
αυτος εν ιρηνη ινα μη οταν ελθω τοτε λογειαι
γενωνται. οταν δε παραγενωμαι ους εαν δοκιμασητε
δια επιστολων τουτους πεμψω απενεγκαι την
χαριν υμων εις ιερουσαλημ. εαν δε και εμε
η πορευεσθαι συν εμοι πορευσονται. ελευσομαι
δε προς υμας οταν μακεδονιαν διελθω μακεδονιαν
γαρ διερχομαι. προς δε υμας τυχον παραμενω
η και παραχειμασω ινα υμεις με προπεμψητε
ου εαν πορευωμαι. ου γαρ θελω υμας εν παροδω
αρτι θεασασθαι ελπιζω γαρ χρονον τινα επιμειναι
προς υμας εαν ο κυριος επιτρεψη. επιμενω δε
εν εφεσω εως της πεντηκοστης. θυρα γαρ μοι
ανεωγεν μεγαλη και ενεργης και αντικειμενοι
πολλοι. εαν δε ελθη τιμοθεος βλεπετε ινα
αφοβως γενηται προς υμας το γαρ εργον κυριου
εργαζεται ως και εγω. τις ουν αυτον εξουθενησει
προπεμψατε δε
αυτον εν ειρηνη ινα ελθη προς με. εκδεχομαι γαρ
αυτον μετα των αδελφων. περι δε απολλω του αδελφου
πολλα παρεκαλεσα αυτον ινα
προς υμας μετα των αδελφων. και παντως
ουκ ην θελημα ινα νυν ελθη. ελευσεται δε
οταν ευκαιρησει γρηγορειτε στηκετε εν πιστει
ανδριζεσθε κραταιουσθε παντα υμων εν αγαπη
πν. παρακαλω δε υμας αδελφοι οιδατε
την οικιαν στεφανα και φορτουνατου και αχαικου
οτι εισιν απαρχη της αχαιας και εις διακονιαν
υποτασσησθε τοιουτοις και παντι τω συνεργουντι και κοπιωντι
εν υμιν χαιρω δε επι τη παρουσια στεφανα
μα και φορτουνατου και αχαικου οτι το υμετερον
υστερημα ουτοι ανεπληρωσαν ανεπαυσαν γαρ
και το εμον πνα και το υμων επιγινωσκετε